

Mfv.I.10.204/2013/12.

A Kúria a személyesen eljáró felperesnek a dr. Pál Lajos ügyvéd által képviselt III.r. alperes ellen felmentés jogellenességének megállapítása és jogkövetkezményei iránt a Győri Munkaügyi Bíróságnál 6.M.500/2012. szám alatt megindított és másodfokon a Győri Törvényszék 2.Mf.20.013/2013/8. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a III.r. alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Győri Törvényszék 2.Mf.20.013/2013/8. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a Győri Munkaügyi Bíróság 6.M.500/2012/12. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

A felperes 1989. május 1-jén létesített szolgálati jogviszonyt a III.r. alperessel. Az OIT 253/2010. (XIII.7.) számú határozatával 2011. január 1-jétől 2016. december 31-éig terjedő időre kinevezte a V. Megyei Bíróság elnökévé. A Köztársasági Elnök 2012. március 29-én kelt, a felperesnek 2012. május 4-én kézbesített határozatával bírói tisztségéből felmentette a 2012. január 1-jén hatályba lépett Magyarország Alaptörvényének Átmeneti Rendelkezése 12. cikk (2) bekezdésén alapuló 2011. évi CLXII. törvény (Bjt.) 90. § ha) pontja, valamint a 230. § (2) bekezdése alapján.

Az OBH elnökének intézkedése szerint a felperes felmentésére a Bjt. 230. § (2) bekezdése értelmében - bírói felső korhatár elérése miatt - 2012. június 30-ával került sor azzal, hogy munkavégzési kötelezettsége alól 2012. április 1-jétől 2012. június 30-áig mentesítették.

Az Alkotmánybíróság 33/2012. (VII.17.) AB határozatával megállapította, hogy a Bjt. 90. § ha) pontja, valamint a 230. §-a alaptörvény-ellenes, ezért azt a hatálybalépésének napjára visszaható hatállyal - 2012. január 1-jével - megsemmisítette.

A felperes 2012. július 30-án benyújtott keresetében a felmentése jogellenességének megállapítását kérte a szolgálati viszony bírói tisztségére és vezetői beosztására is kiterjedő helyreállításával, továbbá 2012. július 1-jétől elmaradt illetménye megfizetésével. Álláspontja szerint az Alkotmánybíróság határozatával megszűnt a jogszabályi alapja a felmentésének, így az jogellenessé vált. Kérelme jogalapjaként a Bjt. 3. § (4) bekezdését jelölte meg.

A III.r. alperes elsődlegesen a kereset elutasítása miatt a per megszüntetését, másodlagosan a kereset elutasítását kérte.

A Győri Ítéltábla kijelölése folytán eljáró Győri Munkaügyi Bíróság 6.M.500/2012/12. számú ítéletében megállapította, hogy a felperes szolgálati jogviszonyának megszüntetése jogellenes. Kötelezte a III.r. alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított tizenöt napon belül a felperes bírói szolgálati jogviszonyának helyreállítása érdekében a szükséges intézkedéseket tegye meg. A felperes ezt meghaladó keresetét elutasította.

A Bjt. 22. § által alkalmazni rendelt 1992. évi XXII. törvény (régi Mt.) 6. § (3) bekezdése, valamint a 2012. július 1-jével hatályba lépett 2012. évi I. törvény (új Mt.) 22. § (5) bekezdése alapján a bírói gyakorlatra is tekintettel a jogorvoslat lehetőségéről szóló tájékoztatás elmaradása miatt a keresetlevél benyújtásának elkésztését nem állapította meg. Az első fokon 2012. október 24-én jogerőre emelkedett 12. alszámú végzéssel a pert a vagyoni igények tekintetében elkülönítette és megszüntette a Bjt. 142. § (1) és (2) bekezdése, valamint a Pp. 157. § a) pontja és a 130. § c) pontja alapján.

A felmentés jogellenességéről a 33/2012. (VII.17.) AB határozat alapján döntött, mivel a felmentés alapjául szolgáló Bjt. 90. § ha) pontja, valamint 230. §-a alaptörvény-ellenességét az Alkotmánybíróság megállapította, azért azt hatálybalépésének napjára visszaható hatállyal - 2012. január 1-jével - megsemmisítette.

Az alperes által hivatkozott Alaptörvény 26. cikk (2) bekezdését nem találta alkalmazhatónak utalva az Alkotmánybíróság határozatának indokolására. Kiemelte, hogy az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Alaptörvény az általános öregségi nyugdíjkorhatár mértékét nem határozza meg, és sem a Bjt., sem más jogszabály nem tartalmaz erről konkrét életkor-meghatározást. Az Alaptörvény 26. cikk (2) bekezdése előírja, hogy a bíró szolgálati jogviszonya az általános öregségi nyugdíjkorhatár betöltéséig állhat fenn, azonban nem tartalmaz arra nézve rendelkezést, hogy ezt az előírást milyen időponttól és mennyi időtartam alatt kell alkalmazni. Mindezek alapján sem az Alaptörvény 26. cikk (2) bekezdését, sem az Alaptörvény Átmeneti Rendelkezései 12. cikk (1) bekezdését a konkrét jogvitában nem találta alkalmazhatónak. Ezért a felperes bírói szolgálati jogviszonyát megszüntető határozat jogellenességére tekintettel a felperest a bírói tisztségébe visszahelyezte.

Elutasította azonban a felperesnek a törvényszéki elnöki beosztásba történő visszahelyezés iránti kérelmét.

A Bjt. 3. § (4) bekezdése ugyanis kizárólag a bírói szolgálati jogviszonyba történő visszahelyezésről rendelkezik, a vezetői tisztségbe való visszahelyezésről nem. Ennek lehetőségét a 2012. július 1-jétől hatályos Bjt. 145. § (3) bekezdése sem biztosítja. Mind a Bjt., mind a 2011. évi CLXI. törvény (Bszi.) külön nevesíti a bírói tisztség, illetőleg a vezetői tisztség fogalmát, a kettőt különválasztja. Így jogszabályi felhatalmazás hiányában a vezetői tisztségbe való visszahelyezésre nincs lehetőség.

A Bjt. 3. § (4) bekezdésre tekintettel a munkaügyi jogvita keretében a bíróság határozata alapján „áll be” a bírói tisztségbe való visszahelyezés kötelezettsége, melynek következtében az alperesnek - figyelemmel a kinevezés eljárási rendjére - kötelessége a szükséges intézkedéseket megtenni. Az alperes pedig nem hivatkozott olyan kizáró körülményre, mely a bírói tisztségbe való visszahelyezés akadályát képezte volna.

A felperes a fellebbezésében az ítélet részbeni megváltoztatását, törvényszéki elnöki beosztásba történő visszahelyezését, és annak megállapítását kérte, hogy a helyreállított szolgálati jogviszonya 2012. július 1-jétől jogfolytonos.

A Győri Törvényszék 2.Mf.20.013/2013/8. számú ítéletével a munkaügyi bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit megváltoztatta és pontosította. Megállapította, hogy a felperes szolgálati jogviszonyának megszüntetése jogellenes. A szolgálati jogviszony megszüntetésével kapcsolatos munkáltatói intézkedéseket: az Országos Bírósági Hivatal Elnökének határozatát a Köztársasági Elnök határozatára kiterjedően hatálytalanította. Kötelezte a III.r. alperest, hogy a felperest a jogellenes felmentés időpontjában fennállott vezetői tisztségében, beosztásában tovább foglalkoztassa. Mellőzte a III.r. alperest a szükséges intézkedések megtételére kötelező, valamint a keresetet elutasító rendelkezéseket.

A törvényszék egyetértett az elsőfokú ítéletnek a szolgálati jogviszony megszüntetése jogellenességét megállapító rendelkezésével, annak indokaival. Álláspontja szerint azonban a jogellenesség kimondása mellett a jogellenes intézkedést hatálytalanítani is kell. A Köztársasági Elnök felmentési határozatán túl ez az OBH Elnökének határozatára is vonatkozik, melyben a jogviszony megszűnésének időpontját és a felmentési időt rögzítette.

Érvelése szerint önmagában az, hogy a Bjt. és a Bszi. külön tartalmaz rendelkezéseket a vezető tisztségekre és nincs kifejezett rendelkezés a jogellenes felmentést követő visszahelyezésre, illetve kinevezésre, nem alapozhatja meg a vezetői tisztségbe történő visszahelyezésre irányuló igény elutasítását. A vezetői tisztség jogellenes megszüntetése kapcsán így elmaradna a jogellenesség kiküszöbölése figyelemmel arra is, hogy a bírói szolgálati viszony és a vezetői tisztség együttesen kezelendő.

Álláspontja szerint függetlenül az AB határozatában megfogalmazottaktól, miszerint a jogviszonyra a Bjt. rendelkezései alkalmazandók, a jogellenes felmentést követően kialakult helyzet a speciális jogszabályi rendelkezés alapján nem rendezhető. Az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdése és a XV. cikk (2) bekezdése figyelembe vételével - hasonlóan az 1992. évi XXII. törvény (rég Mt.), a 2011. évi CXCV. törvény (Kttv.), az 1992. évi XXXIII. törvény (Ktv.) jogellenes jogviszony megszüntetés esetén alkalmazandó rendelkezéseihez - a visszahelyezés csak az eredeti munkakörbe történhet a bírói jogviszony keretében is függetlenül attól, hogy a Bjt-ben nem szerepel sem az eredeti állapot, sem az eredeti munkakör fogalma. Ez azonban nem járhat azzal a következménnyel, hogy a bíró esetében „csupán” a bírói tisztség lenne „visszanyerhető”. A szabályozás hiányossága eredményeként ugyanis a bíró hátrányosabb helyzetbe kerülne mint más munkavégzésre irányuló jogviszonyok alanyai. Ugyanakkor az Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdése által biztosítani kívánt

fokozott védelem bírói szolgálati jogviszony esetében sem jelenthet kisebb védelmet, mint ami más munkavállalókat megillet.

A Bszi. 138. §-a határozza meg a bírósági vezetői tisztség megszűnésének eseteit. Az itt nevesített körülmények a felperes esetében nem állnak fenn, tekintettel arra is, hogy a bírói szolgálati jogviszonya megszüntetése jogellenesen történt, tehát a felperes szolgálati viszonya nem tekinthető megszüntnek. Mindebből következően vezetői tisztsége is fennáll, hiszen a jogellenes megszüntetés maga után vonja a vezetői tisztség jogellenes megszűnését is. A bírói tisztség helyreállításával ekként a vezetői tisztség is helyreáll. A felmentéshez kapcsolódó munkáltatói intézkedések hatálytalanításának a következménye a jogfolytonosság kimondása.

Az eredeti állapot helyreállítása körében olyan jogi helyzetet kell teremteni, mintha a jogellenes intézkedés meg sem történt volna. Ebből következően nincs szükség újabb, a Köztársasági Elnöktől származó kinevezésre sem.

A Bjt. 3. § (4) bekezdése önmagában „alkalmazhatatlan”, hiszen a követendő eljárásról további részletszabályt nem rögzít. A felperes jogfolytonos jogviszonyára tekintettel a jogellenes felmentés időpontjában megvolt kinevezése és beosztása marad fenn. Nincs szükség tehát a jogellenesség kimondása, az intézkedések hatálytalanítása után új munkáltatói intézkedésre.

A III.r. alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

Hivatkozása szerint jogszabályi felhatalmazás nélkül a bíróság a Köztársasági Elnök határozatát nem helyezheti hatályon kívül, csak a Bjt-ben meghatározott jogkövetkezményeket alkalmazhatja, ezért csak a felperes szolgálati viszonya megszüntetésének jogszerűségével kapcsolatban hozhatott rendelkezést. Ezért jogellenes a munkáltatói intézkedés hatálytalanításáról hozott döntés is. Az OBH Elnöke levele nem határozat, hanem tájékoztatás, így ahhoz jogkövetkezmény sem fűződhet, azzal kapcsolatosan a Bjt. 145. §-a alapján jogvita sem indítható, azt hatályon kívül helyezni ezért nem is szükséges.

A jogerős ítélet a felmentéskor hatályos Bjt. 222. § (1) bekezdésében foglaltakkal ellentétes, mivel az ott felsorolt rendelkezések között nem szerepel a régi Mt. 100. §-a, de a Kjt. és a Kttv. egy rendelkezése sem, így ezek a jelen perben nem alkalmazhatók. A jogalkotó feladata annak eldöntése, hogy tesz-e különbséget a különböző foglalkoztatási jogviszonyok szabályozása körében. Az Alkotmánybíróság következetes álláspontja szerint a különböző foglalkoztatási viszonyok eltérő szabályozása elfogadható, ezért a törvényszék által alkalmazott analógiára nincs lehetőség.

A Bjt. 3. § (4) bekezdése csak a bírói tisztségbe történő kinevezésre vonatkozóan tartalmaz szabályozást, a vezetői tisztségbe való visszahelyezésről nem rendelkezik, kifejezetten

csak a kinevezés időtartamáról szól, a bírói beosztásra utalást sem tesz. Ezért a felperes kinevezését követő beosztására is az általános rendelkezések irányadók.

Megalapozatlan a másodfokú bíróság érvelése arról, hogy a felperes jogviszony folytonos, és nincs szükség a felperes újabb kinevezésére sem. A felmentése az intézkedés megtételekor jogszerű volt, az a hatályos rendelkezéseknek megfelelt. Az Alkotmánybíróság nem az intézkedés érvényességét, hanem annak jogszerűségét érintette. Téves tehát az az álláspont, miszerint a munkáltatói intézkedés érvénytelen lenne, és ehhez joghatás nem fűződhetne. Ez az elfogadott érvénytelenségi jogkövetkezményekkel sincs összhangban. Az Alkotmánybíróság megsemmisítő határozata szerint is az alkotmányellenessé nyilvánított törvény alapján felmentett bírák további jogi helyzetét a Bjt. szabályai szerint lehet rendezni. Ezért a Bjt. 3. § (4) bekezdése által előírt Köztársasági Elnöki kinevezés semmiképpen nem mellőzhető.

Az Alaptörvény 26. cikk (2) bekezdése alapján a munkaügyi bíróság nem rendelkezik hatáskörrel arra, hogy munkaügyi jogvita eredményeként a felperest ítélettel közvetlenül visszahelyezze a szolgálati viszonyába vagy beosztásába. Erre a Köztársasági Elnöknek van jogköre, amely nem vonható el. Ezzel összefüggésben nem szükségtelen az OBH Elnöke általi kinevezésre irányuló javaslat megtétele, melyre az elsőfokú bíróság helyesen kötelezte a munkáltatót.

A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A III.r. alperes a felülvizsgálati eljárásban bejelentette, hogy a felperes a Bjt. 232/J. § (5) bekezdése alapján a bírói kinevezés mellőzésére irányuló nyilatkozatot tett.

A Kúria a felperesnek az általa tárgyalás tartására irányuló kérelme visszavonására tekintettel a Pp. 274. § (1) bekezdés alapján a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

A Pp. 270. § (2) bekezdés alapján a Kúriától a jogerős ítélet felülvizsgálatát jogszabálysértésre hivatkozással lehet kérni. A Kúria a Pp. 275. § (1) bekezdés alapján a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. Ezért a jogerős ítélet meghozatalát követően bekövetkezett körülményeket, így a felperes bírói tisztségébe történő kinevezése mellőzésére irányuló nyilatkozatát nem vehette figyelembe.

Első fokon jogerőre emelkedett a bíróság azon döntése, hogy a felperes szolgálati jogviszonyának megszüntetése jogellenes volt. Ehhez a törvényszék által fűzött és alkalmazott jogkövetkezményt a III.r. alperes felülvizsgálati kérelme alappal támadta.

Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés k) pontja kimondja, hogy a hivatásos bírákat a Köztársasági Elnök nevezi ki sarkalatos törvényben meghatározottak szerint.

A Bjt. sarkalatos törvény, melynek 3. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy a bíró szolgálati viszonya kinevezéssel jön

létre, a Köztársasági Elnök nevezi ki. A Bjt. 98. §-a szerint szolgálati viszonyának megszűnését a felmentés állapítja meg.

A fenti rendelkezésekből következik, hogy a bírót - a kinevezéssel egyezően - kizárólag a Köztársasági Elnök mentheti fel. A 33/2012. (VII.17.) AB határozat 3.3.3. pontjában foglalt indokolás szerint ez a közjogi aktus elkülönül a szolgálati viszony megszűnéséhez vezető tényleges okoktól. A bíró szolgálati viszonyának megszűnését a felmentés állapíthatja meg.

Mindebből következően a felmentés joghatását a Köztársasági Elnök határozata, nem pedig a felperes részére az OBH Elnöke által kiadott levél váltotta ki. Ezért a bíróságnak a felperes bírói szolgálati viszonya jogellenes megszüntetése tárgyában folyamatba tett munkaügyi perben a felperes jogviszonyát megszüntető aktusról, azaz a felmentésről kellett döntenie. A Bjt. 98. § alapján csak a felmentés jogellenességét állapíthatta meg tekintettel arra, hogy a Köztársasági Elnök által erről hozott közjogi aktus hatályon kívül helyezésére jogszabályi rendelkezés hiányában nincs hatásköre.

A Bjt. 222. § (1) bekezdés alapján a felmentés közlésekor hatályos régi Mt. 6. §-a alkalmazandó volt, amelynek (4) bekezdése alapján a felmentés a felperessel történő közléssel, azaz 2012. május 4-én hatályosult. Ebből kifolyólag azt nemlétezőnek, a felperes jogviszonyát nem érintőnek nem lehet tekinteni. A hatályosult felmentés a közléskor a jogszabályoknak, így a Bjt. 90. § ha) pontjának és a 230. § (2) bekezdésének megfelelt, ezen rendelkezések Alaptörvény-ellenességét az Alkotmánybíróság a közlést követően állapította meg. Helyesen érvelt a III.r. alperes, miszerint a már hatályosan közölt felmentést az Alkotmánybíróság döntésére tekintettel nem lehet „meg nem történtnek” tekinteni.

A jogszabályi rendelkezést megsemmisítő Alkotmánybírósági határozat 3.3.3. pontjában kifejtettek szerint „az alkotmányellenessé nyilvánított törvény alapján felmentett bírák szolgálati jogviszonya nem áll helyre az Alkotmánybírósági döntés erejénél fogva, hanem további jogi helyzetüket a Bjt. szabályai szerint lehet rendezni”.

Erre vonatkozóan a Bjt. 3. § (4) bekezdés tartalmaz rendelkezést, miszerint „ha a Köztársasági Elnök által korábban felmentett bírót a munkaügyi jogvita alapján bírói tisztségébe vissza kell helyezni, a Köztársasági Elnök a felmentést megelőző kinevezés szerinti határozott vagy határozatlan idejű kinevezést ad”.

A munkaügyi jogvitában a bíró szolgálati viszonya jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményei alkalmazása során - annak minősítése nélkül - a bíróságoknak ezt a jogszabályi rendelkezést kell alkalmazniuk.

Az egyes foglalkoztatási jogviszonyokban a jogállási törvények eltérő jogkövetkezményeket alkalmaznak a jogviszony és a vezetői beosztás jogellenes megszüntetése esetére. Kizárólag analógia alkalmazásával az eljáró bíróságnak nincs lehetősége más jogállási törvényben foglalt jogkövetkezmények alkalmazására. Az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozik ugyanis valamely jogszabály

Alaptörvénnyel való összhangjának utólagos vizsgálata az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 24. és 25. §-a szerinti eljárásban.

A Kúria nem látta indokoltnak az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdésbe és a XV. cikk (2) bekezdésébe ütközésre hivatkozással a fenti alkotmánybíróági eljárás kezdeményezését az Alkotmánybíróság már több döntésben is közzétett álláspontjára tekintettel. Így a 198/B/1998.AB határozatában - a bérezés kapcsán - rámutatott arra, hogy „a munkával kapcsolatos viszonyok vázolt különbözősége, továbbá az egyes jogviszonyokban ellátott munkatevékenységek egymástól nyilvánvalóan eltérő jellege is indokolja a jogi szabályozás differenciálását....Alkotmányellenes megkülönböztetés ugyanis az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint [pl. a 4/1993.(II.12.) AB határozatában], csak összehasonlítható jogosultak vagy kötelezettek között vethető fel" (ABH 1993,65.). Kifejtette azt is, hogy a köztisztviselők, a közalkalmazottak, és a Munka Törvénykönyve hatálya alá tartozó munkavállalók olyan elkülönült csoportokba sorolhatók, amelyekre az eltérő munkajogi szabályozás alkotmányosan indokolt (ABH 1999.668.).

A felperes keresete a bírói szolgálati viszonya helyreállítására irányult, ezért a perben a jogellenes jogviszony megszüntetés orvoslása során erről kellett döntenie a Bjt. 3. § (4) bekezdés alkalmazásával. A bíróságnak a bírói szolgálati viszony létrejöttére vonatkozó Alaptörvénybeli és Bjt-beli szabályozásra tekintettel nincs lehetősége arra, hogy a bírót tisztségébe ítélettel visszahelyezze, mert a bírói szolgálati jogviszony - még ha azt egy jogellenes megszüntetést követően kell is helyreállítani - kinevezéssel létesül [Alaptörvény 26. cikk (2) bekezdés, Bjt. 3. § (1) bekezdés, 3. § (4) bekezdés]. A bíró tisztségébe történő visszahelyezése esetén a kinevezési eljárási rendre vonatkozóan utalást a „felmentést megelőző kinevezés szerinti" kifejezés ad, melyből következően a pályázati eljárás lefolytatása nélkül, de a kinevezési rendre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni, vagyis nem mellőzhető a kinevezési javaslattétel a Bjt. 3. § (5) bekezdésében foglaltak szerint.

A bírói szolgálati viszony jogellenes megszüntetése jogkövetkezményeként a törvény csak a felmentést megelőző időtartamú kinevezést írja elő. A bírói kinevezés tartalmáról rendelkező Bjt. III. fejezet szabályai csak a kinevezés időtartamáról szólnak (Bjt. 23. § - 25. §), míg a bíró beosztásáról az OBH, a Kúria, vagy a törvényszék elnöke hoz írásbeli határozatot (Bjt. 26. §). A bírósági vezetők kinevezéséről a Bszi. 127-134. §-ai rendelkeznek.

A tisztségébe visszahelyezett bíró kinevezésére vonatkozó Bjt. 3. § (4) bekezdés előírása szerint a felmentést megelőző kinevezés szerinti időtartamra (határozott vagy határozatlan időre) szóló kinevezés a kötelező. A kinevezés egyéb elemeiről, a beosztásról, valamint a vezetői kinevezésről jogkövetkezményként nem rendelkezik. Erre vonatkozóan az általános Bjt. és Bszi.

rendelkezések az irányadóak, vagyis a beosztásra, illetve a vezetői kinevezésre jogosult bírósági vezető hatáskörébe tartozik az erről szóló döntés meghozatala.

A bírói szolgálati viszony jogellenes megszüntetése jogkövetkezménye a szolgálati viszony helyreállításakor nem terjed ki a fentiek szerint a vezetői tisztség helyreállítására, így az elsőfokú bíróság döntése a jogszerű, amellyel a felperes erre irányuló keresetét elutasította.

A Bszi. 138. § b) pontja szerint a bírósági vezetői tisztség megszűnik (többek között) a bírói szolgálati viszony megszűnésével.

A Bjt., sem a Bszi. nem tartalmaz nevesített jogkövetkezményt (például tisztségébe visszahelyezést) arra az esetre, ha a bírósági vezetői tisztség megszüntetése jogellenesen történt. Ezért a bíróság még jogkövetkezményként sem helyezheti vissza a jogellenesen felmentett bírót bírósági vezetői tisztségébe.

Amennyiben a bíróság a Bjt. 3. § (4) bekezdés alapján helyreállítja a bíró szolgálati viszonyát, de a bírónak a szolgálati viszonyával összefüggésben a munkáltató által okozott kára keletkezik, a Bjt. 135. § alkalmazásával lehet ilyen igény érvényesítésének helye.

A fentiekre tekintettel a Kúria a Pp. 275. § (4) bekezdés alapján a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A Pp. 78. § (2) bekezdés alapján mellőzte a pervesztes felperes által az alperes részére fizetendő fellebbezési és felülvizsgálati eljárási költség viseléséről szóló határozat meghozatalát. Miután az eljárás az Itv. 57. § (1) bekezdés n) pontja alapján illetékmentes, az illetékviselésről a Kúriának rendelkeznie nem kellett.

Budapest, 2013. július 10.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Hajdu Edit s.k. előadó bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelével: Nné tisztviselő